

om jeg ikke feiler —, at indløse de sjællandske Baner, og forsaavidt den skulde beslutte sig dertil, ser jeg ei rettere, end at den, Staten, kommer til at give ca. $\frac{1}{2}$ Million mere for denne Bane paa Grund af den Handlemaade, som Regjeringen ved denne Sags Behandling har anset for forsvarlig, end den egentlig talt er forpligtet til. Der er imidlertid endnu en Betragtning, som man ikke kan se bort fra ved denne Sag. Det er ikke blot det sjællandske Jernbaneselskab, der lukrerer ved Forfjellen mellem den garanterede Anlægskapital og den Anlægskapital, der virkelig bliver brugt; det er ikke Aktionærerne, der vinde Noget derved, tværtimod er det dem, der først og fremmest maa bære Tabet. Men denne Forfjæl mellem den garanterede og den virkelig anvendte Anlægskapital, som altsaa det sjællandske Jernbaneselskab bliver nødt til at bringe tilveie og udbetale, den udbetales dels til de Herrer Suel og Nyholm og de Herrer, med hvem de have staaet i Forbindelse, for at give Afald paa Benyttelsen af det Lillagn, hvoraf de have været i Besiddelse, og dels udbetales den til Hovedentreprenørerne for Bygningen af Banen for deres Uleilighed som Mellemmand. Forsaavidt man kunde antage, at den høie Riegring havde været uvidende om hele denne Affære, skulde jeg ikke have gjort mig nogen Uleilighed med at tale et Ord derom — thi saa havde Riegringen jo blot ikke set rigtig godt efter, og Andet var der ikke at sige —; men det ligger tydelig nok for, af de os meddelte og i Betænkningen trykte Skrivelser, at hele denne Transaktion har været den høitærede Minister fuldt vel bekendt, og jeg maa endnu tillade mig at gjøre det høie Thing opmærksom paa en lille Skrivelse, som er fremkommen fra Hr. Suel, og hvori det endogsaa oplyses — jeg kan naturligvis ikke vide, om det er sandt, eller ei, men Skrivelsen ligger her med Mandens Underskrift trykt for os —, at Indenrigsministeren ikke alene har været vidende om dette Arrangement, men endogsaa har tilraadet det. Det forekommer mig, at den høitærede Minister, idet han har været vidende om denne Transaktion og endogsaa tilraadet, at den skulde træde ud i Virkeligheden, har sat Sta-

tens Stempel paa Svindelen, og det tror jeg ikke er flogt eller heldigt i nogen Henseende.

Winther: Den Sag, som nu blev omtalt af det ærede Medlem for Præsts Amts 1ste Valgfreds (Scavenius), vil jeg ogsaa tillade mig at fremkomme med en Udtalelse om. Jeg beklager, at den ligger for paa den Maade, som Tilfældet er, idet her ikke foreligger noget Forslag, hvorved det bliver muligt for Thinget at tilkjendegive sin Mening derom. Der kan fremkomme Udtalelser fra forskjellige ærede Medlemmer, men de kunne idetmindste efter Sagens Betsaffenhed faae en saadan Karakter, at det er meget lidet ønskeligt, at man ikke kan faae at vide, om det blot er Enkeltmands Opfattelse, eller om det er det hele Things. Denne Sag har paa den Maade været omtalt i Pressen, og der foreligger saa mange Oplysninger for os, at det forekommer mig, at der er Anledning for Thinget til at komme ind paa at undersøge den i dens Helhed og at faae det gjort klart, hvorledes Thinget dommer om, hvad der er foregaaet. Den ærede sidste Taler fremhævede, at det kan være muligt, at Staten, naar den vil indkjøbe de sjællandske Jernbaner, kan komme til at tabe en halv Million ved den Transaktion, der nu er flet, og der foreligger en ligefrem Bedgaaelse af, at Ministeriet har bevilget en Bane, som kunde komme til at gaa om ad Ordrup, hvorved den altsaa kom til at konkurrere med Charlottenlund-Dyrehavsbanen, der som bekendt er den Del, som væsentlig bærer Tabet paa de andre Dele af Banen, saaledes at Ministeriet har tilladt, at der aabnedes en Concurrence med en Bane, hvis Hoveddrift og Dverfud netop er til Fordel for Statskassen. Der er saaledes flere Omstændigheder tilstede, som gjøre, at det forekommer mig, at denne Sag bør nærmere undersøges. Jeg dadler ikke, at Finantsudvalget ikke har gjort mere ved denne Sag. Det er, saavidt jeg ser, Udvalget selv, der har taget Initiativet til at forstaae os de Oplysninger, der foreligger, og det forekommer mig, at vi ere det Tak skyldige, fordi det har gjort dette Skridt; men paa den anden Side kan man ogsaa meget godt tænke sig, at Finantsudvalget ikke har anset det for sin Op-